

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 919/2014/7. szám

A Kúria a Dr. Izsó István ügyvéd által képviselt felperesnek a (...) által képviselt Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. július 10. napján kelt 26.K.31.460/2014/4. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.31.460/2014/4. számú ítéletét és az alperes 106-T-35756/11/2013. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint együttes felülvizsgálati és perköltséget.

A 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A vietnami állampolgár felperes 2011-ben érkezett Magyarországra, ahol tartózkodási engedélyt kapott. Legutóbbi engedélye meghosszabbítását kereső tevékenység folytatása céljából 2013. augusztus 30-án kérte. Kérelméhez csatolta munkavállalási engedélyét és a munkaszerződését. A felperes munkaideje és munkabére munkaviszonya alatt változó, és egyúttal ellentétes volt az adóhatóság által szolgáltatott adatokkal. Az ellentétre a felperes azt a magyarázatot adta, hogy nincs rálátása munkáltatójának az adóhatóságnál történő bejelentéseire. A munkáltató utóbb bevallását önbevallással kijavította.

Az elsőfokú hatóság az ideiglenes tartózkodásra vonatkozó igazolást visszavonta és a felperest az Európai Unió területéről Vietnam

területére kiutasította. A másodfokú hatóság 2014. február 10-én hozott 206-T-35756/11/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Annak indokolását csak az elsőfokú határozat meghozatalát követő jövedelmi adatokkal egészítette ki. Megállapította ugyanakkor, hogy a felperes megélhetése biztosított, azonban nevezettet valótlan tényközlése miatt kellett kiutasítania [harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 18. § (1) bekezdésének b) pontja].

A jogerős határozattal szemben a felperes nyújtott be keresetet, kérve annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Keresetében az eljárás alatt előadott érveket ismételte meg, kiemelve, hogy azokról a körülményekről, melyekről ténylegesen tudott, valósan nyilatkozott, megtörtént továbbá a munkáltatója részéről az önellenőrzés is. Hivatkozott arra is, hogy jóhiszeműen járt el.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint a munkáltató által tett bejelentés hibája mellett a kérelem meghosszabbításakor a felperes maga állított valótlan tényt, így e közlésére tekintettel volt szükséges a kiutasítása. Az adóhatóság igazolásával szemben továbbá a felperes bizonyítást nem kért, nem folytatott le. Az önellenőrzésnek azért nincs jelentősége, mert ennek megtörténte utólagos volt, és éppen a felperes téves bejelentését igazolta.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet és az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését. Előadta, hogy nem volt ráhatása munkáltatója bejelentéseire. Az adóhivatal felé is munkáltatója tette a bejelentést, tartalmáért a munkáltató, nem pedig a felperes felel. Az alperes a másodfokú határozatban egyébként is Magyarországon megélhetését biztosítotttnak tartotta. Jogszabálysértésként a Pp. 339. §-ának (1) bekezdésére, 339/B. §-ára, a Ket. 1. § (1), 2. § (3), 50. § (1)-(3), 102. § (2) 105. § (1) és (2) bekezdésére, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 49. §-ának (1) bekezdésére, valamint a Harmtv. 13. § (1) bekezdésének f), 18. §-a (1) bekezdésének a) és b), 20. §-a (1) bekezdésének a) pontjára, valamint 29. §-ának (2), (5) és (6) bekezdésére hivatkozott. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak miatt alapos.

A Kúriának arról kellett döntenie, hogy bizonyítékokkal kellően alátámasztotta-e az alperes határozatát.

A Harmtv. 18. §-a (1) bekezdésének b) pontja értelmében a

tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását - ha e törvény másként nem rendelkezik - meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényről közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette. Az alperes határozatát arra alapította, hogy a tartózkodási engedély kérelemhez szolgáltatott adat, a munkabér összege, a foglalkoztatás heti óraszám és a NAV tájékoztatásában szereplő adat egymástól eltér. Utalás történt a Legfelsőbb Bíróság egy döntésére is, mely kimondja, hogy a kérelmezői adatszolgáltatás tartalmáért a kérelmező tartozik felelősséggel. Mindezek ellenére az alperes határozata azért nem megalapozott, mert az ügyben önrevízió történt a felperes munkáltatója részéről, melynek eredményét az alperes is elfogadta, amikor megállapította, hogy az alperes megélhetése Magyarországon biztosított. Ezzel az elfogadással ellentétes az alperesnek a hamis adatközlésre vonatkozó érvelése. A Harmtv. 18. §-ának (1) bekezdéséből kitűnik, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak kell a hatósággal hamis adatot közölnie. A felperes azonban az önrevízióban foglaltakra tekintettel nem szándékosan közölt az alperessel hamis adatot, illetve nem volt megállapítható a hamis adatközlés, mivel az önellenőrzés igazolta, hogy a munkáltató által az adóhatóságnak szolgáltatott adat volt valótlan, és nem az, amit felperes az idegenrendészeti hatóságnak bejelentett.

A kifejtett indokokra tekintettel a Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét és az alperes határozatát a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új határozat hozatalára kötelezte.

Az alperes a Pp. 78. §-a alapján köteles a felperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható együttes költségeinek megfizetésére.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. február 17.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Króneisz Gábor s.k. bíró